

Јосип Броз Тито критиковао је правосудне органе због тога што се држе закона к`о пијан плота. За разлику од њега, Борис Тадић очекује од правосудних органа да се слепо држе закона, као што можемо да видимо у "афери шампањац", најновијем и најбизарнијем бисеру српских спин доктора.

Афера је избила одмах по завршетку фудбалске утакмице Србија-Румунија, када су камере и фотоапарати забележили слављеничку здравицу у свечаној ложи "Маракане". Убедљивој победи наших фудбалера и директном пласману на Светско првенство, том приликом наздравили су Тадић, министарка спорта и омладине Снежана Самарџић-Марковић, председник Скупштине града Београда Александар Антић и председник Фудбалског савеза Србије Томислав Караџић. Авај, то је био прекршај Закона о спречавању недоличног понашања на спортским манифестацијама, који забрањује точење и конзумирање алкохола пре, за време и 90 минута после спортског догађаја. У то име, ревносна Полицијска управа Београда је у петак 16. октобра, шест дана после утакмице, поднела прекршајне пријаве против сва четири слављеника и против Фудбалског савеза Србије као правног лица. Медији, који су у тих шест дана целом овом догађају придали неочекивано велики значај, подсећају да је због истог прекршаја већ осуђено неколико навијача, као и да закон предвиђа казне од 30 до 50 хиљада динара, односно 60 дана затвора.

Кабинет председника Србије одмах је реаговао на покретање кривичног поступка и саопштио:

- Кад судија за прекршаје одреди казну, наравно да ће је председник платити. Ово је доказ да је Србија правна држава и да правосуђе ради свој посао – истакао је кабинет Бориса Тадића.

У правој правној држави, каква се привиђа Тадићевом кабинету, правосуђе би одмах покренуло кривични поступак против истог тог кабинета, због вршења притиска на суд. Наиме, за прекршај који се ставља на терет поменутој четворки, може да следује и затворска, а не само новчана казна. Тадићев кабинет, међутим, поручује да ће председник ПЛАТИТИ казну и тиме имплицира да ће казна бити новчана, што је свакако притисак на суд и то са највишег места.

Али, против кабинета није поднета никаква пријава. Није чак ни најављена. Ни Полицијска управа Београда ни јавни тужилац нису се још огласили поводом овог кршења закона, много драстичнијег од испијања шампањца. По свој прилици, неће се ни огласити, пошто "афера шампањац" није никакав доказ функционалности српског правосуђа, већ показна вежба на тему "јао, што имамо поштеног председника".

Да цела "афера" није исконструисана зарад политичке користи владајуће коалиције, Борис Тадић и Александар Антић реаговали би слично Томиславу Карацићу, који се зачудио пријави због испијања шампањаца и истакао да ФИФА и УЕФА дозвољавају точење алкохола у свечаној ложи. Али, ово је ријалити шоу "Председник Тадић", у којем су особе попут Карацића колатерална штета. Ово је спектакл који је по гледаности, односно пажњи медија, потукао "Фарму" и "Великог брата", како би народ видео да му се на челу налази "честит и правичан" политичар, који ни себе не ставља изнад закона.

Уочи посете руског председника, усред финансијске голготе, непосредно после серије насилних инцидената која је подгрејала вечити сукоб националне јавности са одрођеном Другом Србијом, овдашњи медији данима се баве једном здравицом!

Иронија је судбине што се све одиграло на фудбалској утакмици. Фудбал је до скоро био најпопуларнији спорт у Срба. Али, од недавно, у последњих годину и по отприлике, српски национални спорт је дефинитивно – млађење празне сламе.